

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 24.

Utgitt 19 juni.

1926

Skrivelse fra Landbruksdepartementet, hvori meddeles, 12 juni.
at departementet i medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894, jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1925, d. d. har fastsatt følgende fiskeriregler for Ål herred, Buskerud fylke:

1. Bruk av løster og alle slags bundne reidskap, som i våt tilstand held minder enn 30 m. m. millom knutane, og likeso slør, teinar og liknande innretningar med minder avstand millom spilone enn 35 m. m. er heilt forbode.

2. For Strandafjorden, å rekna ned til den gamle kverndam ved Vangen og for hovudvassdraget frå Stranda-fjorden upp til grensa mot Hol skal desutan gjelda desse reglar:

a. Bruk av oter er heilt forbode.

b. Alt fiske er forbode i tidi frå og med 1 til og med 25 september.

c. Bruk av not er forbode i tidi frå og med 5 til og med 11 mai.

d. Det er forbode å bruke net som er lenger enn 20 meter og heller ikkje må det vera meir enn 6 net i ei lina slik at lengda vert meir enn 120 m. Millom kvart net eller ei slik netlina og noko anna net, skal det vera ein avstand av minst 10 m. i kvar retning.

3. For Tingvollfjorden frå innfallsoset til utfallsoset gjeld same reglane som fastsett for Strandafjorden i post 2 a. og b.

4. I Vatsfjorden, med elvi upp til Skarsgard bru og ned til Thoen sag skal alt fiske vera forbode frå og med 25 august til og med 20 september.

5. Reglane i post 1 gjeld for alle elvar, bekkjer, vatn og tjønn inna grensone for Ål herad. I vatn og elvestrekkingar i grensa mot andre herad eller på slike stader fiske retten ikkje heilt høyrer til Ål herad skal dei reglar som er nemde i post 1 berre vera gjeldande, når det er liknande reglar i naboheradet.

6. Dessa reglar tek til å gjelda frå 15 juli 1926 og vert gjeldande inntil vidare, likevel ikkje lenger enn ut året 1930.

7. Bryt nokon desse reglar er dei straffskuldig.

12 juni.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved oversendes forskrifter for brandvernet i Nesbakken og Randsborg brand- og bygningskommune, idet bemerkes at forskriftene idag er godkjent av departementet i henhold til brandlovens §§ 23, 24, 27 og 67 som gjeldende inntil videre ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 4. juni 1920, jfr. Regjeringens resolusjon av 11. desember 1924.

Det ved kongelig resolusjon av 27 februar 1891 approberte eldre brandreglement for stedet er ophevet i henhold til nevnte lovs § 69.

De omhandlede forskrifter er sålydende:

Kapitel I.

§ 1. Brandvernets inndeling:

Brandvernet deles i følgende 3 avdelinger: 1. Sprøitekorps. 2. Vannlanger- og vannkjørerkorps. 3. Seilkorps.

§ 2. Brandvernets befal består foruten av brandchefen, der fører overbefalingen, av 1 avdelingschef og 1 underavdelingschef for hver av korpsets 3 avdelinger, disse avdelingschefer beordres av brandstyret.

§ 3. Brandstyret har å føre en fullstendig fortegnelse over brandvernets samtlige mannskaper. Brandstyret samt det ved brandvernet ansatte befal avholder møte hvert år i april for å komplettere mannskapet i brandvernets forskjellige avdelinger, hvor da de i årets løp tilkomne mannskaper beordres til bestemte avdelinger, hvilket ellers i årets løp bestemmes av brandchefen. Mannskapene underrettes på betryggende måte om i hvilke korps de er anbragt og likeledes om befalingsmennenes navn.

Kapitel II.

Befalet.

§ 4. a. Brandchefen.

Det påhviler brandchefen:

1. å føre det stadige overtilsyn med, samt fortegnelse over brandvesenets redskaper, signalmidler m. v., og i tilfelle mangler straks å besørge disse rettet, likesom han har etter derom fattet beslutning å besørge nye redskaper anskaffet og snarest innøvet. Han fører likeledes overtilsynet med brandsyn og feiervesen.
2. å føre tilsyn med brandfolkenes innøvelse.
3. i ildebrandstilfelle å være til stede ved brandstedet og føre overbefalingen under sluknings- og redningsarbeidet, i tilfelle hans forfall leder sprøitekorpsets avdelingschef

arbeidet; har også han forfall tar seilkorpssets chef 12 juni. overkommandoen.

4. innen januar måneds utgang å sende beretning til brandstyret om brandvernets tilstand ved utgangen av siste år, ledsaget av spesifisert oppgave over brandvesenets materiell med av- og tilgangsuppgave.

Den fungerende brandchef har på forhånd å meddele formannen i brandstyret når og for hvilket tidsrum han ønsker å være fraværende fra brandkommunen. Brandchefen må ikke uten tilstått permisjon være fraværende fra stedet mer enn 1 døgn.

I særlige tilfelle kan andragende om permisjon fra brandkommunen nektes.

Brandchefen og avdelingschefen for sprøite- og seilkorpsset må aldri samtidig være fraværende fra stedet.

§ 5. b. Underbefalet.

Avdelings- og underavdelingschefene har å holde sig brandchefens ordre etterrettelig og har:

1. å påse at de dem underlagte brandredskaper stadig er i forsvarlig stand.
2. til brandchefen å gjøre anmeldelse om de mangler og uordner ved brandvesenet der måtte komme til deres kunnskap.
3. å føre en fullstendig fortegnelse over sine avdelinger og melde for brandstyret enhver avgang der finner sted i vedkommende avdeling.
4. i ildebrandstilfelle hurtigst mulig å innfinne sig på brandstedet, hvor de mottar ordre fra brandchefen; er denne ikke kommet til stedet, påhviler det sprøitekorpssets avdelingschef eller eventuelt seilkorpssets chef å ta overkommandoen til brandchefen ankommer.
5. i ildebrandstilfelle å sørge for at vedkommende avdelingsredskaper hurtigst mulig kommer frem til brandstedet.
6. Avdelingschefene og de øvrige brandfunksjonærer må ha brandchefens tillatelse til lenger fravær fra stedet enn 1 døgn.

Kapitel III.

§ 6. Mannskapene.

Det påhviler ethvert medlem av brandvernet i alt der angår tjenesten uten motsigelse eller innvending straks å etterkomme hvad hans foresatte befaler ham og vise disse skyldig aktelse. Brandvernets medlemmer skal ikke motta ordre fra nogen annen enn brandvernets befalingsmenn.

12 juni. Dersom en avdelings- eller underavdelingschef i brandtilfelle ikke er ankommet til brandstedet, skal det først ankomne brandmannskap ta hans plass inntil vedkommende chef kommer.

De enkelte mannskaper er forpliktet til under avdelingschefenes forfall etter ordre fra brandchefen å overta kommandoen over vedkommende avdeling.

§ 7. Øvelser for det hele brandvern eller deler av samme foretas etter brandchefens ordre så ofte som denne finner det nødvendig, dog minst 1 gang årlig.

§ 8. Mannskapene er — medmindre de ved gyldig forfall er forhindret — under lovlig ansvar pliktige til å innfinne sig til de møter hvortil de av sine foresatte blir til-sagt.

I ildebrandstilfelle har ethvert medlem av brandvernet — i tilfelle ingen motsatt ordre er gitt eller gis — snarest mulig å begi sig til det sted hvor vedkommendes avdelingsmateriell er opbevart for med dette hurtigst mulig å begi sig til brandstedet.

Kapitel IV.

Huseierne:

Det påligger huseierne i ildebrandstilfelle hurtigst mulig å bringe sine brandredskaper, brandspann, haker, sprøiter o. s. v. til brandstedet.

I ildebrandstilfelle har enhver å gi brandvesenet adgang til sitt hus og grunn, brønn og andre vannbeholdninger. Enhver må også finne sig i at bygning som tilhører ham rives, når brandchefen finner dette nødvendig for å stanse ildens utbredelse.

I ildebrandstilfelle plikter enhver på brandvesenets forlangende å yde all den hjelp som han måtte være i stand til.

Det er plikt for enhver som opdager skadeilds utbrudd straks å varsle brandvesenet, underrette husets og nabo-husenes beboere derom, og på enhver måte søke å dempe ilden. Det innskjerpes at hvert hus innen brandkommunen er pliktig til å holde lovlig brandstige, brandhake samt fra 4 til 8 spann efter husets assurancesum (se lov om brandvesenet av 15 august 1908, nr. 4 § 21.)

Straffebestemmelser.

Overtredelse av ovennevnte bestemmelser eller brandloven for øvrig vil bli påtalt og straffet således som bestemt i lov av 15 august 1908 § 63.

Nevnte lov om brandvesenet, der ligger til eftersyn hos brandstyrets formann, innskjerpes på det bestemteste iaktatt.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold til lov om motorvogner av 21 juni 1912, § 19, annet ledd og den departementet ved kongelig resolusjon av 7 desember 1923 gitte bemyndigelse bestemmes:

Den største tillatte hastighet for motorvognkjøring på den bymessig bebyggede strekning Lundden—Vennesla kirke i Vennesla herred forhøies inntil videre fra 15 til 25 km. i timen.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Lov om utvidelse av kjøpstaden Kristian- 18 juni.
sands havnedistrikt.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 4 juni 1926 sålydende:

Fra 1 juli 1926 skal til Kristiansands havnedistrikt henregnes hvad der ligger innenfor følgende grenselinjer:

En rett linje fra det sydøstligste punkt av Ringvaldåsen, på østsiden av Kongsgårdbukten, til nordvestsiden av Smedholmen, hvorfra grensen følger den vestlige strandlinje av denne holme samt Hesteholmen og Kjeltringholmen til denne holmes sydvestspiss og går videre i rett linje til Ragnhildsholmens nordligste punkt og videre langs Langøens og Svensholmens nord- og østsider, følger så denne holmes og Bragdøens vestsider, går tvers over Steinsundet fra Bragdøens vestligste punkt til nordvestpynten av Andøen og videre langs kysten over Voje, Kjos, Ugland, Fiskå og Hanneviken til byen.

I Torridalselven går grensen fra bygrensen på østsiden rett ut til VASFARETS DJUPÅL og efter denne til bygrensen på vestsiden ovenfor Eg asyl.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 18 juni 1926.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Kongelig resolusjon, hvorved i henhold til grunnlovens § 16 bestemmes, at rikets kirker i inneværende års sommer og høst ikke må benyttes til foredrag for eller mot opprettholdelse av det brennevinsforbud som nu gjelder.

- 18 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved der i medhold av § 44 i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 fattes beslutning om fredningsbestemmelser vedrørende Vestfold fylke, sålydende:

I Vestfold fylke skal

1. jakttiden for elg være tiden fra og med 26 til og med 30 september,
2. årskalv av elg være fredet det hele år, og
3. skal det være forbudt å anvende snare, faldstokk og lignende redskaper til fangst av tiur, roi, årfugl, jerpe, rype og hare.

Disse bestemmelser gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1930.

- 18 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved i medhold av § 44 i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 bestemmes:

Brednebbede ender skal være fredet i tiden fra og med 15 mars til og med 15 oktober innen Telemark fylke.

Denne resolusjon gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1927.

- 18 juni. **Kongelig resolusjon** hvorved i medhold av lov om bruk av motorvogner av 21 juni 1912 § 27, jfr. tilleggslov av 6 juli 1923, fastsettes følgende som gjeldende indtil videre:

I. På veistrekningene Nordland fylkesgrense—Storfossen—Kollen—Brandvold—Sætermoen—Fredriksberg—Fjeldfroskryggen—Storstennes—Kvesmenes med armene: Storfossen—Gratangsbotten—Foldvik—Brandvold—Sjøveien, Sætermoen—Sørgard, Andselv bro—Sørreisa—Finsnes og Rossfjordnes samt Karlstad, Fredriksberg—Målsnes, Fjeldfroskryggen—Solvang og Storstennes—Mestervik må enhver personmessig befordring av personer og gods med motorvogn uten fast rute ikke foretas av andre enn dem som får fylkesveistyrets bevilling dertil.

Til bevillingen kan fylkesveistyret knytte nærmere betingelser om takster, største passasjerantall, godkjennelse av vogner m. m. — Undtatt fra denne bestemmelse er befordring av offentlige tjenestemenn, læger, dyrlæger og jordmødre, befordring som utføres av skystasjonsholdere innen eget skyssområde og befordring som efter forhåndsbestilling og for enkelt gang uten forutgående kunngjørelse utføres fra sted beliggende utenfor ruteområdet, og minst 20 km. fra endepunktene.

II. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

Utgeber: Byråchef Young.